

మాసింహ్వాం పండుగ అడావిడి

శ్రీ మతి స్త్రా తూ రి ల క్ష ణ్ణ గా రు

సీతనాన్న ఒకరోజున, “సీతయ్యా! నీకేమికావాలిపండుగకు” అన్నాడు. “నాన్న! నాకు మంచిగానుకావాలి” అంది. “సరే, ప్రస్తు! నీకేమికావాలి” అన్నాడు. “నాకుమంచి సంగీతంపెట్టికావాలి, నాన్నా!” అంది. ఇంతట్లోకే సింహ్వాంగ బగ బా పరు గెత్తుకొనివచ్చాడు. “చూడు, సింహం! నీకుపండుగకుఏమికావాలిరా?” అన్నాడు బాబాయి మంచముమీదపడు కొని పేపరుచదువుకుంటూను. సింహ్వాం మంచినిదానంకలవాడు. అందరిపిల్లలలాగా పెంకి పట్టుపట్టడం, ఏడవడంఎరుగడు. చక్రములవలె తనకళ్లుత్రిప్పకొనుచు నవ్వుతూ “బాబాయి! నాకు, నాకేం, మంచిబూట్లు తెచ్చిపెట్టవే” అన్నాడు. పేపరుచదువుచున్న సందట్లో సింహ్వాం మాటకీ జవాబుచెప్పలేదు బాబాయి. సింహ్వాం మంచంఎక్కి బాబాయిపొట్టకుఆసుకొని పేపరుపైకివెత్తి “పడకవేం బాబాయి! పడకమేవే,” అన్నాడు. బాబాయి సింహ్వాంపిలు వుతో స్వప్నంలోంచి జాగ్రత్తావస్థలోకవచ్చాడు. “ఏమిటిరా, సింహ్వాం!” అన్నాడు. “నేను పిలిస్తే పలుకవే” అనియేడువు మొదటిపాదం మూలుగు మొదలుపెట్టాడు సింహ్వాం. అప్పుడు బాబాయి “చూడు, సింహ్వాం! నీకు, పుస్తకాలుకావాలిట్రా?” అన్నాడు. “కాదు బో,” అన్నాడు సింహ్వాంకోపంగా. బాబాయికేయేమితోచలేదు. “ఆ, తెలిసిందిలే, జీడిమిఠాయి కాదు?” అన్నాడు బాబాయి. సింహ్వాం మూతిబిగించుకొని మాట్లాడలేదు. అప్పుడు సీత “బూట్లుకావాలిటనాన్న!” అంది. “ఓహో! బూట్లా? సరే! యేమాదరి! నాబూట్లంటివేనా?” అన్నాడు. ఇక సింహ్వాంముఖం వికసించింది. బాబాయి సింహ్వాన్నియెత్తుకు ముద్దుపెట్టు కున్నాడు. సింహ్వాం గబగబతల్లిదగ్గరకు పరిగెత్తుకువచ్చాడు. “బాబాయి నాకు బూట్లుకొంటా నన్నాడు” అనిఅమ్మతోచెప్పాడు. అమ్మనవ్వింది. పిన్ని సింహ్వాంతోటి “మాకేమి తెప్పిస్తా వురా?” అంది. “ఏంకావాలిచెప్పు, బాబాయితోచెపుతాను త్వరగాచెప్పు, పిన్నీ!” అన్నాడు. “మాకు మంచిసేము బెత్తంకావాలి” అంది. సింహ్వాం గబగబవచ్చి “బాబాయి! పిన్నికి బెత్తంకావాలిట” అన్నాడు. బాబాయి నవ్వి “బెత్తం మీపిన్నికి యెందుకుకావాలో తెలు సునా?” అన్నాడు. “ఎందుకు బాబాయి!” అన్నాడు సింహ్వాం. “నిన్నుకొట్టడానికి” అన్నాడు. “అమ్మో! అవుతె, తేవద్దు బాబాయి!” అన్నాడు సింహ్వాం. ఇంతట్లోకేఅక్కడికి పిన్ని వచ్చింది. “పిన్ని చెప్పిందితేకు, బాబాయి!” అనిసింహ్వాంపరిగెత్తాడు. “చూడండి, శకుంతలకి జడకుప్పలుతేవాలి పండుక్కు” అంది పిన్ని. “దానితరువున నీవువకాల్తనాషా యేమిటి?” అన్నాడు బాబాయి.

బెజవాడ బయలుదేరి వెళ్లాడు. పండుగనాడుతీరదని పండుగ రేపనగానే పిల్లలందరికీ తలంటిసీళ్లుపోసిందివాళ్లమ్మ. బాబాయియెప్పుడువస్తాడు అని యెదురుచూస్తున్నారు పిల్ల లంతాను. బండిఆగింది. బాబాయి వచ్చాడు. పిల్లలంతాచుట్టేశారు. పిల్లల్ని తప్పించుకుని సామానంతాయింట్లాపెట్టి, బండికిరాయియిచ్చుట పిల్లలగోలలో బాబాయిమరచిపోయినా

బండివాడు అడిగివుచ్చుకొని వెళ్ళిపోయినాడు. సీతక్కయ్య తండ్రితెచ్చిన దవనం, మల్లె పువ్వులు, గులాబిపువ్వులు పట్టుకెళ్ళి తల్లిచేతజడవేయించుకొంది. శకుంతలకు జడకుప్పెలు వేసి పువ్వులుపెట్టిందివాళ్ళమ్మ. సీతక్కయ్య తనకు తెచ్చిన గొవునుతోడుకొని పండుగ ముస్తాబుపూర్తిచేసింది సింహ్యంపిల్లతయారయినాడు చిన్నపంట్లాం, కోటూ, టోపిపెట్టుకొని, బాబాయి తెచ్చినబూట్లు తొడుక్కొని. బళ్లు తెలియనిఆనందంలో, అటూయిటుపరిగెత్తు కుంటూ అడుతున్నాడు. ప్రస్సుకుకోవవచ్చి మూలుగుతున్నా, పెదనాన్న తెచ్చిన నాగరం చూచేటప్పటికి మూలుగెగిరిపోయి తనసంగీతంపెట్టివూదుకుంటూ పిల్లలందరిలోకలిసింది. కేకలువేసుకుంటూ అడుతున్నారు. వీళ్ళఅడావిడికి అంతా వాకట్లాకివచ్చారు. సింహ్యం పిన్నినిచూచి “బాబాయి సీపుచెప్పిందితేలోదోయి” అంటూ నవ్వుతుగంతులుపెట్టాడు. బాబాయి పిన్నివయిపుచూచినవ్యాఘ. “దొంగసింహ్యమా! సీపనిపట్టిసానుండు” అని పిన్నిపట్టుకోపోయింది. సింహ్యంపిల్ల తప్పించుకు తండ్రివద్దకుపరిగెత్తి దాక్కుని “యికదా” అనినవ్యాడు.—పిన్ని ఓడిపోయింది.

* * * * *

నేను పండుగకు వెళ్ళవలెనని, యెన్నాళ్ళపట్టా అనుకోవడమేకాని యెప్పుడూ మాప ^{క్రింద} యింటికి వెళ్లడంపడలేదు. కాని యీసారి నేను తప్పక వెళ్ళదామని అనుకుంటూయుండగానే మాచాపాయిపుట్టినరోజుకు తప్పక అందఱిని రావలసినదని యుత్తరంకూడా రావడంచేత, ప్రయాణం యీదఫా తప్పదుఅనుకున్నాను. మాకురయిలు దూరమగుటచేత, మోటారు మాఫూరిమీదుగా వెళ్తుందికనుక, మోటారులోనే అంతాప్రయాణంఅయ్యాము. కొంత దూరం వెళ్లేటప్పటికి మోటారుచెడిపోయింది. నడిదోవలో, మిట్టమధ్యాన్నంయెండలోదిగి ఒకచెట్టునీడనుకూర్చున్నాము. కొంతసేపయినాక కారుబాగుచేసి ముందుస్త్రీలనుయెక్కించి కొంతదూరంతోసుకుంటూవరుగెత్తి తరువాత యెక్కారుప్రయాణీకులంతాను. మోటారు దిగి మాయింటికి వెళ్లేటప్పటికి అందరు భోజనములుచేస్తూయున్నారు. భోజనాలనందడిలో కూడా మేమురాలేదని తల్చుకుంటూయున్నారు. మేముయింట్లోకి వెళ్లేటప్పటికి మాచాపాయియెదురుగావచ్చింది. “ఇప్పటికేనా తీరినదాఅమ్మా! యిప్పుడొచ్చావుపావం” అంటూ “అమ్మాయి!.....వచ్చారే” అని ఒకకేకవేసేటప్పటికి బొబ్బట్లువంశు తూన్నమాబామ్మ “వచ్చారుఅమ్మా! మీరు రాలేదేఅనుకుంటూ యున్నాము” అంది. “పనితప్పించుకు ఫలహారంకు అందుకున్నారు” అని అప్పుడే భోజనమునకువచ్చిన స్నేహితు రాలు కొంచెందెప్పింది. మోటారుకుదుపుకవొళ్ళంతా...యెండకు తలంతా మాడి యింటికి చేరేటప్పడికి యీవియ్యపురాలిదెప్పులు నాచెవిలోపడలేదు. ఎక్కడోఒకవక్కను కూర్చుని సంతోషంగానేను వాళ్లతో భోజనంచేశాను. ఈఅడావిడి అయేటప్పటికి ఒంటి గంటదాటింది. అబ్బా! పండుగవచ్చిందంటే ఒంటిగంటభోజనం, సాయింత్రందాకాపనీనా?

“ముత్తయిదులువచ్చేవేళలయింది; త్వరగాతెమలండి” అన్న కేకలు సావిట్లోనుంచి విసపడ్డాయి. “పాపాయి! దబ్బుసజడవేసుకున్నావా? నాన్నగారు కోప్పడుతూయన్నారూ” అందివాళ్ల అమ్మ. ఆరోజు వీణపాటఅని కార్డులుపంపియుండుటచేత, చాలామందివస్తూ యున్నారు. మాపెద్దసావిడిఅంతానిండ్లారుజనం. పళ్లు, పసుపు, కుంకుమలు ఒకబల్లమీదను; గంధము, అత్తరు, పన్నీరు ఒకబల్లమీదను పెట్టాము.

మాయింట్లోపండగబూచాడు సింహ్వాంగబగబావచ్చి బల్లమీదపెట్టినపళ్లు యెత్తుకు పోదామని వచ్చి వెనక్కాలెనుంచున్నాడు. పండుతీర్దామనికాళ్లుయెత్తేటప్పటికి బల్లకదలి గంధపుగిన్నె వలికి సింహముగొనునిండాను, వంటినిండానుపడింది. “అమ్మో! సింహం ఉండు. మీఅమ్మకనుక చూస్తే కొడుతుంది, పారిపోరా, నీముఖముచూపించకు” అందినీత. ఒలక పోసినగంధము యెత్తుకునేఅడావిడిలో వాళ్లుఉండగానే ఒకపండుతీస్కుని పారిపోయాడు సింహ్వాం.

వీణపాట చాలబాగుండుటచేత అంతా నిశ్శబ్దముగాకూర్చుని వింటూయున్నారు. టలయిపోవచ్చింది. అప్పడే పాటఆపారు. ఒకపక్కనుంచి అదేమిటి అదేమిటని పరుచూస్తూన్నారు. ఏమిటాఅనినేనుచూసాను. మబ్బురంగుగొను, వంటినిండా గంధపు చారలతో ముఖమునకుఒక పంపరపనానడిప్ప బోర్లించుకుని అందరిమీద పడుతూలేస్తూన్న మాసింహ్వాప్పిల్లనుచూచి మేమంతా కడుపుబ్బెట్టునవ్వము. “ఇదేమిటిరా? సింహ్వాము!” అనిఅమాంతంగాపట్టుకుని యెత్తుకుముద్దుపెట్టుకుంటూఅడిగాను. “అమ్మ నాముఖముచూస్తే గంధముపారిపోసిండుకు కొడుతుందిఅని చీతక్కయ్యచెప్పింది, నాముఖము యీటోపీటో పంపరపనానడిప్పలోదాచుకున్నాను. ఇకనన్ను అమ్మకొట్టదుగా” అన్నాడు. వాడిముద్దులు మూటకట్టు కబురకు, డెబ్బలుతప్పించుకునే నేర్పరితనముకు మేమంతానవ్వము—పండుగ బూచాడువేషంవేసాడు సింహంయివాళఅని పాపాయిసవ్వింది. పండుగబూచాడుఅని అప్పడి నుంచి మాసింహముకు ఒకపేరువచ్చింది.

లా లి పా ట

అ ధి కా ర్ల సూ ర్య నా రాయణ రా వు గా రు బి.యె., బి.యల్.,

పొందుగా విందుగా
 చందమామ! చూడమోయి
 ముందుగానుమానీత
 కందమిమ్మ.
 సుఖవుగా తీయగా
 పులుగులేమ! పాడుమమ్మ
 అలుకలేక మాబాల
 కలుకనిమ్మ.

మెల్లగా హాయిగా
 చల్లగాలి! వీచుమమ్మ
 కళ్లనిండనిద్ర మా
 పిల్లకిమ్మ.
 చక్కగాకాచుడి
 చుక్కలార! రేయియెల్ల
 జట్టుకట్టుమీతో మా
 జానకమ్మ.